

Missatge adreçat als educadors de les Escoles Mare del Diví Pastor amb motiu de l'inici del curs escolar 2016-17

Déu vos guard!

En aquest primer dia de l'any escolar us adreço uns mots de salutació i reflexió entorn a COM vivim aquesta esperançadora possibilitat de VIATJAR junts cap una mateix destí tots els que formem part de l'àmplia família de la Comunitat Educativa de les Escoles Mare del Diví Pastor.

Del lema d'eguanay "**AMB TU SEGUIM EL VIATGE...**", em fixo en dues expressions:

- **SEGUIM**: sentit de continuïtat amb allò ja iniciat i verb redactat en plural.
- **AMB TU**: acompanyats pel transcendent.

Som cridats a desenvolupar la tasca educadora en relació, interdependència i complementarietat entre tots amb la finalitat de formar els alumnes per tal d'esdevenir habitants responsables d'aquesta "casa comú" que és el planeta Terra, en paraules del papa Francesc. Ell mateix a l'encíclica **Laudato Si 86** ens manifesta la riquesa de les relacions entre els éssers vius.

"El conjunt de l'univers, amb les seves múltiples relacions, mostra millor la inesgotable riquesa de Déu. La interdependència de les criatures és volguda per Déu. El sol i la lluna, el cedre i la floreta, l'àguila i el pardal, les innombrables diversitats i desigualtats signifiquen que cap criatura es basta a si mateixa, que no existeixen sinó en dependència unes de les altres, per complementar-se i servir-se mútuament."

Segur que podríem allargar la llista amb innombrables relacions interpersonals entre els membres de les nostres escoles. Déu ens ha volgut éssers en relació; i el primer amb qui cal relacionar-se és amb Ell, amb aquest Tu que habita en el nostre interior on ens trobem Creador i criatura. Per això, si volem fer el viatge amb Ell, cal començar per entrar en el nostre cor i cercar-lo en els plecs de l'ànima, restar estones amb Ell, deixar-nos corprendre per la seva presència, il·luminar per la seva mirada, captivar pel seu amor... Llavors, en sortir cap els altres, en el viatge de la vida i d'aquest curs escolar, el podrem irradiar al nostre entorn.

Tal volta en el viatge hi haurà turbulències, mala mar, retencions a les carreteres o una via del tren tallada. Les actituds de cadascú davant aquestes circumstàncies són el termòmetre que ens indicarà el creixement propi en les relacions interpersonals i en la fe i la confiança en el Pare bo i provident. Ens cal obertura, escolta, diàleg, deixar-nos interrogar i "moure", renovar estructures mentals, etc.

Tot plegat implica assumir riscos, per això ens cal ser previsors i portar els fars del vehicle ben encesos, haver-los revisat abans de sortir (no sigui que la bateria estigui baixa), tan se val si agafem la bicicleta, la moto, el cotxe, el tren o l'avió. Un simbolisme que ens recorda que aquests llums s'encenen en contacte amb Jesus de Natzaret, "**la Llum del món**" (Jn 8, 12). I, en emprendre el camí, no perdem de vista el Bon Pastor que ens guia i va al davant mostrant-nos el camí "**i ens fa descansar en prats deliciosos, ens mena al repòs vora l'aigua, i allí ens retorna**" (cf. Salm 23. 2-3).

Us encomano a la Mare del Diví Pastor i us animo a fer aquest viatge en unitat amb Déu i entre tots vosaltres, per tal de dur a terme els projectes d'innovació pedagògica que us heu proposat, la revisió dels documents del centre per adequar-los a les noves realitats socials i legislatives, fer-vos visibles en el vostre poble o barri..., en actitud de "sortida" d'un mateix envers els altres, tot per al bé dels alumnes que us són confiats. Els viaranys poden ser diversos però la destinació és ben clara: educar des de l'amor de Jesús, duent a tots la Pau i el Bé, a semblança del B. Josep Tous, amb esperit de pelegrins en recerca de la felicitat: **LET'S GO!**

Gna. Mª Carme Brunso i Fageda
Barcelona, 1 de setembre de 2016